

## Álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 21. ágúst 2008 gaf kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-39/2008:

### I

#### Álitaefni og kröfugerð

Hinn 9. júní sl. bað X, hér eftir einnig nefndur álitsbeiðandi, um álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna kaupa bróður hans, Y, á bifreiðinni A af fyrirtækinu Z. 21. desember 2007, en söluna annaðist bílasalan T. Álitsbeiðandi kveðst gera kröfur á hendur báðum fyrirtækjunum. Segir hann kröfurnar skiptast á þann hátt að seljandi greiði áfallinn viðgerðarkostnað vegna þess sem telja megi leynda galla í bifreiðinni og að seljandi samþykki að kaupin gangi til baka vegna þeirra galla sem í ljós hafi komið á bifreiðinni strax á þriðja degi eftir kaupin og einnig við skoðun verkstæðis B á bifreiðinni sem mun hafa farið fram 26. febrúar 2008. Þá er gerð sú krafa að seljandi láti kaupin ganga til baka á þeirri forsendu að við kaupin hafi vanhæfni og getuleysi Y til að meta ástand bifreiðarinnar verið notað til þess að kaupin næðu fram að ganga.

### II

#### Málsmeðferð kærunefndarinnar

Kærunefndin gaf seljanda Z og T kost á andsvörum með bréfi, dags. 12. júní sl., og frest til þess að skila þeim til 23. s.m. T var að ósk hennar veittur lengri frestur, þ.e. til 30. júní. Þann dag bárust nefndinni andsvör lögmanns T, en andsvör frá Z bárust ekki. Með bréfi, dags. 1. júlí, var álitsbeiðanda gefinn kostur á að gera athugasemdir við andsvörin og bárust þær 10. júlí. Kærunefndin óskaði eftir frekari gögnum frá álitsbeiðanda sem bárust 17. og 18. júlí. Með bréfi, dags. 24. júlí sl., var aðilum tilkynnt að málið hefði verið tekið til afgreiðslu nefndarinnar.

### III

#### Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Samkvæmt kaupsamningi og afsali fyrir bifreiðinni A, sem er af gerðinni ....., keypti Y hana af Z fyrir milligöngu T 21. desember 2007 fyrir kr. 3.200.000. Samkvæmt sömu gögnum er bifreiðin af árgerðinni 2004 og hafði verið ekið 72.000 kílómetra þegar kaupin fóru fram. Kaupverðið var greitt með því að seljandi keypti bifreið af Y fyrir kr. 1.500.000, en að öðru leyti með lánsfé frá Lýsingu hf. Bifreiðin er fyrst skráð 2. ágúst 2003, forskráð 29. desember 2004 og tollafgreidd 7. janúar 2005 og nýskráð 13. s.m. Sýnist bifreiðin þannig hafa verið flutt notuð til landsins. Fyrsti eigandi bifreiðarinnar samkvæmt skrá um eigandafærli var R en síðasti Z. Samkvæmt skrá um umráðafærli hafa 8 aðilar haft umráð bifreiðarinnar. Frá 12.-23. nóvember 2007 hafði Z umráðin, frá 23. nóvember til 18. desember hafði S umráðin og frá þeim tíma Z að nýju þar til álitsbeiðandi keypti bifreiðina.

Samkvæmt auglýsingu átti staðgreiðsluverð bifreiðarinnar að vera kr. 2.990.000. Í lýsingu á bifreiðinni segir að hún sé með rafknúnum sætum sem álitsbeiðandi segir að ekki sé rétt.

Álitsbeiðandi segir bilanir í bifreiðinni hafi verið tíðar allt frá því að hún hafi verið keypt þar til álitsbeiðnin var send kæruneftndinni. Á þriðja degi eftir kaupin hafi komið fram bilun og þá hafi verið farið með bifreiðina til B. Komið hafi í ljós að háspennukefli hafi verið ónýtt. Haft hafi verið samband við bílasöluna og þess farið á leit að seljandi greiddi fyrir lagfæringu á háspennukeflunum og viðgerð á mótör í afturhlera. Þegar viðgerðinni hafi loksins lokið hafi komið í ljós að einungis hefði verið skipt um háspennukefli en mótör í afturhlera pantaður. Þegar á hafi liðið hafi álitsbeiðanda fundist að fleira væri að bifreiðinni og því pantað skoðun á henni hjá B. Við þá skoðun hafi 14 athugasemdir verið gerðar við ástand bifreiðarinnar en mismunandi alvarlegar. Álitsbeiðandi hafi því pantað tíma fyrir bifreiðina hjá B og fengið eftir mánuð. Miklar tafir hafi orðið á viðgerðinni. Með álitsbeiðninni sé verið að leita svara við því hvað teljist vera eðlilegt slit á bifreiðinni og hvað leyndur galli. Systir álitsbeiðanda hafi farið þess á leit við seljanda að hann greiddi fyrir viðgerðina hjá B en þó helst að viðskiptin yrðu dregin til baka þar sem bifreiðin hefði sífellt verið að bila frá því að kaupin hefðu farið fram. Þessu hefði seljandi hafnað og vísað til skyldu kaupanda til þess að kanna ástand bifreiðar fyrir kaup. Þá hefði seljandi sagt að allir vissu að þessi tegund bifreiða væri bilanagjörn og þyrfti því oft að fara á verkstæði. Annar aðili á vegum álitsbeiðanda hafi haft samband við seljanda og óskað eftir því að hann greiddi kostnaðinn af viðgerðinni. Það hafi seljandi ekki viljað en boðist til þess að greiða kr. 50.000 af kostnaðinum eða láta álitsbeiðanda fá dekkjagang upp í hann. Reikningur B fyrir síðari viðgerðinni, sem fór fram í apríl sl., er að fjárhæð kr. 213.143, þar af eru kr. 41.944 virðisaukaskattur. Samkvæmt reikningnum var keyptur afturhleramótör fyrir kr. 10.189 og millikassamótör fyrir kr. 96.310. Smáhlutir til viðgerðarinnar kosta kr. 834. Vinnuliðir skiptast þannig að kr. 15.918 kostar að skipta um afturhleramótör, kr. 10.612 að skipta um millikassamótör, kr. 31.836 að þurrka bifreiðina og laga víra og kr. 5.306 að athuga vaccumdælu. Við þessa kostnaðarliði bætist virðisaukaskattur.

Eins og fyrr segir ritar bróðir álitsbeiðanda beiðnina og lítur kæruneftndin svo á að hann geri það í fullu umboði hans en ekki er annað komið fram. Hann segir bróður sinn hafa, á þeim tíma er kaupin fóru fram, átt við alvarleg geðræn vandamál að stríða og eigi enn. Telja megi nokkuð víst að bílasalan og seljandi hafi nýtt sér ástand Y þegar kaupin fóru fram. Y hafi engan veginn gert sér grein fyrir því að hann hafi verið að kaupa bifreið sem honum hafi nánast verið ofviða að reka.

Um heilsufar Y hefur verið lagt fram vottorð yfirlæknis á Landspítalanum. Þar kemur fram að Y hafi átt við langvarandi geðsjúkdóm að stríða og hafi þurft að leggjast nokkrum sinnum inn á geðdeild Landspítalans, þ. á m. á tímabilinu 7.-14. desember 2007 og frá 13. janúar til 11. febrúar 2008. Y hafi verið alvarlega veikur á tímabilinu frá því í nóvember 2007 fram í janúar eða febrúar 2008 og hafi það ekki farið framhjá neinum sem hafi átt samskipti við hann á þessum tíma. Hann hafi verið með mjög miklar aðsóknarhugmyndir, flóknar ranghugmyndir og truflað aðra íbúa í húsinu þar sem hann hafi búið. Sjúkdómsinnsæi hans og dómgreind hafi verið mjög skert og brengluð. Yfirlæknirinn telur að sá sem seldi Y bifreiðina hafi hlotið að gera sér grein fyrir því að Y hafi verið fárveikur á þeim tíma sem kaupin hafi farið fram.

## IV Úr gögnum málsins

Skoðunarskýrsla B sem vitnað er til í álitsskiðninni er frá 26. febrúar 2008 og var skoðunin framkvæmd fyrir viðgerðina sem hinn umdeildi reikningur nær til, en álitsskiðandi segir hana hafa verið framkvæmda í apríl. Skoðunin er framkvæmd í tölvu og samkvæmt útprentaðri skýrslu greinast 13 atriði sem eru ekki í lagi (faults detected). Þar kemur fram að millikassamótor sé ekki í lagi en um hann var skipt þegar bifreiðin var til viðgerðar og nær framangreindur reikningur til þeirrar viðgerðar. Ekki sýnist koma fram að mótor í afturhlera virki ekki en um hann var skipt samkvæmt því sem segir í reikningnum. Þá er í skýrslunni gerð athugasemd við bremsukerfið og samkvæmt reikningnum er „vaccumdæla“ í bremsukerfinu athuguð. Þá er athugasemd gerð við það að hvarfakútur virki ekki nógu vel, stöðugt sé lokað fyrir öndun á loki á eldsneytistanki, stillingar á miðstöð virki ekki eins og þær eigi að gera og sama máli gegni um stillingar á loftun, sóllúgu og samlæsingum. Á reikningnum er gerð grein fyrir því að bifreiðin hafi verið þurrkuð og vírar lagaðir án þess að beinlínis verði séð til hvers sú aðgerð hefur leitt, en hún kostaði kr. 31.836, auk virðisaukaskatts. Gera verður þó ráð fyrir að bifreiðin hafi verið í betra lagi eftir hana.

Í bréfi álitsskiðanda til nefndarinnar frá 18. júlí segir að nú logi stöðugt ljós í mælaborði bifreiðarinnar sem sýni að eitthvað sé að hvarfakútnum. Þá sé rafdrif á rúðu bílstjóramegin og útvarp bifreiðarinnar í ólagi, en þess er ekki getið í skýrslunni. Eins og að framan er rakið í kafla IV sýndi skoðun B að hvarfakúturinn virkaði ekki eins og hann átti að gera, en ekki er að sjá að athugasemd hafi komið fram við rafdrif á rúðu, eða á þeim tíma hafi eitthvað verið að útvarpinu í bifreiðinni. Enda þótt af þessu bréfi álitsskiðanda sé ekki óhætt að ráða að bifreiðin sé að öðru leyti í lagi en að því er varðar það sem í bréfinu er talið upp þá er það engu að síður svo að ekki eru í því gerðar fleiri athugasemdir við núverandi ástand bifreiðarinnar.

## V Andsvör T

Í andsvörunum er sagt að kröfum álitsskiðanda eigi að beina að seljanda en ekki bílasölnunni. Bílasalan sé ekki ábyrg fyrir göllum á bílnum heldur einungis gerð söluskjala. Allar auglýsingar um bifreiðina hafi verið fengnar frá seljanda og beri bílasalan ekki ábyrgð á þeim. Bílasalan hafi af fremsta megni reynt að leysa málið á milli seljanda og kaupanda, m.a. með því að koma bifreiðinni á verkstæði til viðgerðar. Að öðru leyti hafi bílasalan ekki skipt sér af ágreiningi aðila sem hafi verið henni óviðkomandi. Því sé alfarið mótmælt að starfsmenn bílasölnunnar hafi átt að sjá að kaupandinn hafi ekki verið í geðrænu ástandi til að kaupa bifreiðina. Ekkert hafi bent til annars en að hann hefði fullt vald á kaupunum og hafi þau algerlega verið í samræmi við venjur um bifreiðakaup. Bílasalan vísi þannig á bug öllum kröfum álitsskiðanda á hendur sér.

Andsvör bárust ekki frá Z eins og fyrir greinir.

## VI Athugasemdir álitsskiðanda

Í athugasemdum álitsbeiðanda frá 10. júlí sl. segist álitsbeiðandi hafa fengið staðfest að starfsmenn T hafi að hluta til vitað um það sem að bifreiðinni hafi verið en ekki sagt kaupanda hennar frá því. Álitsbeiðandi kveðst hafa haft samband við fyrri eiganda bifreiðarinnar sem hefði skilað henni til T eftir að hafa átt hana í þrjá daga með þeim orðum að hún væri algert „drasl.“ Það hefði kostað hann bæði þras og leiðindi. Álitsbeiðandi kveðst telja bílasöluna bera alfarið ábyrgð á þessum bílaviðskiptum og hafa vitað bæði um slakt ástand bifreiðarinnar og veikindi kaupanda sem hún hafi nýtt sér. Í ljósi þessa kveðst álitsbeiðandi gera þá kröfu að kaupin á bifreiðinni gangi til baka og áfallinn viðgerðarkostnaður verði greiddur af seljanda. Reikna eigi kaupverðið á gengi þess dags þegar kaupin gangi til baka.

## VII

### Niðurstaða kærunefndarinnar

Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og Z og T falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. III. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup, 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 og 1.-3. mgr. 1. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup, sem viðskipti aðila falla undir. Samkvæmt upplýsingum á netinu hefur fyrirtækið Z með höndum innflutning á bifreiðum og verður af því dregin sú ályktun að fyrirtækið hafi atvinnu af því að selja bíla, sbr. 2. mgr. 1. gr. laga nr. 48/2003.

Kröfur álitsbeiðanda, eins og gerð er grein fyrir þeim í álitsbeiðni, eru að Z og Bílasala Reykjavíkur greiði áfallinn viðgerðarkostnað vegna þess sem telja megi leynda galla í bifreiðinni A og eins að kaupin gangi til baka vegna þeirra bilana í bifreiðinni sem í ljós hafi komið. Krafan um að kaupin gangi til baka er einnig rökstudd með því að seljandi hafi við kaupin nýtt sér vanhæfni og getuleysi Y til þess að meta ástand bifreiðarinnar og er henni beint jafnt að bílasölnunni og seljanda.

Af hálfu álitsbeiðanda er því haldið fram að Y hafi á þeim tíma er kaupin á bifreiðinni fóru fram verið haldinn það alvarlegum sjúkdómi að sá sem annaðist sölu bifreiðarinnar hefði átt að gera sér grein fyrir því að hann hafi verið fárveikur og dómgreind hans mjög brengluð. Slíkt hafi ekki átt að fara framhjá neinum sem samskipti hafi haft við hann. Hefur álitsbeiðandi lagt fram læknisvottorð til stuðnings þessum staðhæfingum sínum.

Að því er þetta atriði varðar verður að hafa í huga að þau gögn sem lögð hafa verið fram um bílakaupin sjálf bera ekki annað með sér en um venjubundin viðskipti á þessu sviði hafi verið að ræða. Þótt ekkert sérstakt komi fram í gögnum málsins um það hver aðdragandinn var að kaupunum eða hve langan tíma þau tóku sést þó af þeim að afsöl fyrir báðum bifreiðunum, þ.e. þeim sem Y seldi og keypti, eru undirrituð 21. desember 2007 og lánsamningur við Lýsingu hf. gerður sama dag. Bera þessi gögn þannig með sér að frá kaupunum hafi verið gengið að fullu þann dag, en útborgun lánsfjárins sýnist þó hafa farið fram 27. desember s.á. Fullyrðing álitsbeiðanda um að T og seljandi hafi vitað um galla á bifreiðinni við kaupin án þess að láta kaupanda vita af því þykir ekki studd nægilegum gögnum til þess að tækt sé að byggja á henni skaðabótaábyrgð á hendur þeim aðilum eða heimild til að rifta kaupunum. Nægir þar ekki að hafa það eftir fyrri eiganda að hann hafi skilað bifreiðinni vegna þess að hún hafi verið algert „drasl.“

Samkvæmt munnlegum upplýsingum X, bróður Y, hefur Y fullt lögræði, þ.e. bæði sjálfræði og fjárræði. Kærunefndin leitaði, samkvæmt heimild í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa, til sérfræðings á því heilbrigðissviði sem sjúkdómur Y fellur undir. Hans skoðun var sú að sá sjúkdómur væri ekki alltaf sýnilegur og að framkoma sjúklings af þessu tagi gæti á köflum verið eðlileg eða a.m.k. ekki óeðlilegri en framkoma manna kann almennt að vera. Með það í huga sem að framan er sagt þykir kærunefndinni að ekki hafi verið nægilega leitt í ljós af hálfu álitsbeiðanda að T eða seljandi bifreiðarinnar hafi með einhverjum þeim hætti notfært sér heilsufar Y í viðskiptunum eða misnotað til að hægt sé að saka þessa aðila um ólögmeta og saknæma athöfn eða athafnaleysi þegar umrædd viðskipti áttu sér stað. Kærunefndin hefur og í þessu sambandi í huga dóm Hæstaréttar frá 16. febrúar 2006 í máli nr. 380/2006. Samkvæmt framansögðu verður ekki fallist á að riftun kaupanna á bifreiðinni A sé heimil vegna heilsufars Y.

Verður nú vikið að þeim göllum sem lýst er í gögnum málsins að hafi verið á bifreiðinni við kaupin og þeim göllum sem á henni hafi komið fram síðar.

Kærunefndin hefur leitað álits sérfróðs aðila á sviði bifvélavirkjunar samkvæmt heimild í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa.

Eins og að framan greinir var bifreið álitsbeiðanda fjögurra ára gömul þegar kaupin fóru fram og hafði verið ekið 72.000 kílómetra. Er þannig um töluvert notaða bifreið að ræða. Auglýst söluverð bifreiðarinnar var kr. 2.990.000 en endanlegt kaupverð var kr. 3.200.000. Þótt ýmsar ástæður geti ráðið kaupverði, s.s. verðmat á bifreið sem gengur upp í kaupin, má engu að síður telja að kaupverðið hafi verið heldur í hærri kantinum. Við kaup af þessu tagi má gera ráð fyrir að jafn notuð bifreið og hér er um að ræða sé ekki í fullkomnu lagi og eitthvað komi í ljós sem þurfi að laga. Í afsali fyrir bifreiðinni stendur skráð að ökutækið seljist í núverandi ástandi sem kaupandi hafi kynnt sér og sætt sig við en seljandi kunni að vera ábyrgur gagnvart kaupanda vegna galla samkvæmt almennum reglum.

Í 1. mgr. 17. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup segir m.a. eftirfarandi:

„Þótt söluhlutur sé seldur „í því ástandi sem hann er“ eða með öðrum áþekktum fyrirvara telst hann gallaður þegar:

- a. ástand söluhlutar er verra en neytandi hafði ástæðu til að ætla miðað við kaupverð og atvik að öðru leyti;
- b. fyrir liggja atvik sem lýst er í b- eða c-lið 1. mgr. 16. gr.“

Í upphafi 1. mgr. 16. gr. segir að söluhlutur teljist gallaður ef þau atvik eru fyrir hendi sem síðar eru talin upp í málsgreininni, þ. á m. b- og c-lið sem hljóða svo:

- „b. seljandi hefur við kaupin vanrækt að gefa upplýsingar um atriði varðandi hlutinn eða not hans sem seljandi hlaut að þekkja til og neytandi mátti ætla að hann fengi upplýsingar um, enda megi ætla að vanrækslan hafi haft áhrif á kaupin
- c. hann [söluhluturinn] svarar ekki til þeirra upplýsinga sem seljandi hefur við markaðssetningu eða á annan hátt gefið um hlutinn, eiginleika hans eða notkun nema seljandi sýni fram á að réttar upplýsingar hafi verið gefnar neytanda við kaupin eða að upplýsingarnar hafi ekki haft áhrif á kaupin.“

Þá segir í 3. mgr. 16. gr. laganna að neytandi geti ekki borið neitt það fyrir sig sem galla sem hann vissi eða mátti vita um þegar kaupin voru gerð. Þetta ákvæði laganna leggur kaupanda á herðar ákveðna skyldu til þess að skoða söluhlut áður en kaup fara fram.

Fyrir er lýst þeim göllum sem taldir eru hafa verið á bifreiðinni. Þá er því og lýst að gert hafi verið við suma þessara galla, og er hinn umdeildi reikningur fyrir viðgerð á þeim. Það er álit kærunefndarinnar að bifreiðin hafi verið haldin göllum í skilningi framangreindra lagaákvæða sem seljandi beri ábyrgð á að vissu marki. Að því er ábyrgð T varðar verður ekki framhjá því litið að í afsali fyrir bifreiðinni er tekið fram að vegna laga um neytendakaup nr. 48/2003 sé bent á að bifreiðasalinn sé aðeins milliliður í viðskiptunum og ekki samábyrgur seljanda vegna skyldna hans. Þetta ákvæði í afsalinu verður að telja að Y hafi átt að sjá eða mátt sjá.

Í 4. mgr. 1. gr. laga nr. 48/2003 segir og m.a. eftirfarandi:

„Umboðsmaður seljanda sem hefur atvinnu sína af sölu er samábyrgur seljanda vegna skyldna hans, nema neytanda hafi verið bent sérstaklega á að umboðsmaðurinn sé aðeins milliliður og ekki samábyrgur seljandanum. ...“

Það er álit kærunefndarinnar að með framangreindu ákvæði í afsalinu svo og ákvæðinu í 4. mgr. 1. gr. laga nr. 48/2003 sé ekki grundvöllur til þess að gera kröfur á hendur T vegna galla á bifreiðinni og verða því þær kröfur álitsbeiðanda ekki teknar til greina.

Í álitsbeiðninni kemur fram að T hafi hlutast til um það að seljandi bifreiðarinnar greiddi kostnað við skipti á háspennukeflum og skipti á mótör í afturhlera. Skilja verður álitsbeiðnina svo að seljandi hafi þegar greitt fyrir skipti á háspennukeflunum. Mótör í afturhlera hafi ekki verið til þegar sú viðgerð fór fram en kostnaður við skipti á þeim mótör er hluti þess reiknings sem álitsbeiðandi krefst að seljandi greiði. Eins og að framan er rakið neytti Z ekki réttar síns til að andmæla kröfum álitsbeiðanda. Kærunefndin telur eins og hér stendur á tækt að byggja á því að fyrir hendi sé loforð seljanda um að láta gera við mótör við afturhlera bifreiðarinnar og megi byggja greiðsluskyldu hans á því loforði. Auk þess er það álit kærunefndarinnar að hér sé um galla að ræða á bifreiðinni, í skilningi þeirra lagaákvæða sem að frama eru rakin, sem seljanda beri að bæta kaupanda. Sama máli gegnir um millikassamótörinn.

Eins og fyrir er rakið eru aðrir gallar sem á bifreiðinni greindust við skoðun hjá B 26. febrúar 2008 aðallega varðandi það að tölvukerfið í bifreiðinni virkar ekki á sumum stöðum eins og það á best að gera. Það er álit kærunefndarinnar að þessir gallar geti ekki talist svo verulegir að þeir leiði til þess að heimilt sé að rifta kaupunum, en í 32. gr. laga nr. 43/2008 segir að í stað afsláttar skv. 31. gr. geti neytandi rift kaupunum nema galli sé óverulegur. Þetta þýðir einfaldlega það að gallar vera að vera töluverðir til þess að riftun geti náð fram að ganga. Hins vegar álitur kærunefndin að álitsbeiðandi eigi rétt á afslætti af kaupverði bifreiðarinnar vegna þeirra galla sem á bifreiðinni voru við kaupin, sbr. ákvæði 26. og 31. gr. laga nr. 48/2003. Sá afsláttur þykir hæfilega metinn þannig að seljandi greiði álitsbeiðanda beint kr. 50.000 auk þess sem hann greiði reikning B að fjárhæð kr. 213.143 með áföllnum kostnaði. Er þá ekki tekið tillit til þeirra galla sem álitsbeiðandi lýsti í bréfi sínu til nefndarinnar frá 18. júlí, nema að því er varðar hvarfakútinn, enda eru þeir komnir fram nokkrum mánuðum eftir að kaupin voru gerð.

Hins vegar lítur kærnefndin til þess að sæti í bifreiðinni voru ekki rafknúin eins og auglýst var.

**VIII**  
**Álitsorð**

Z greiði X, f.h. Y, kr. 50.000 auk þess að greiða reikning B að fjárhæð kr. 213.143 með áföllnum kostnaði.

---

Friðgeir Björnsson  
formaður

---

Guðrún Björk Bjarnadóttir

---

Hildigunnur Hafsteinsdóttir